

Sygnatura akt VI GC 573/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy **w składzie:**

Przewodniczący SSR Łukasz Kozakiewicz

Protokolant Ewelina Dulian

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2015 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **w W.**

przeciwko **A. S., P. S.**

o zapłatę 31 643,45 zł

I. zasądza od pozwanych P. S. i A. S. solidarnie na rzecz powoda (...)w W. kwotę 19.546,65 zł (dziewiętnaście tysięcy pięćset czterdzieści sześć złotych 65/100) wraz z ustawowymi odsetkami od:

- **od kwoty 6.430,86 zł od dnia 14 marca 2013r.,**
- **od kwoty 9.386,86 zł od dnia 27 grudnia 2013r.,**
- **od kwoty 2.610,49 zł od dnia 15 stycznia 2014r.,**
- **od kwoty 1.053,17 zł od dnia 14 lutego 2014r.,**
- **od kwoty 23,76 zł od dnia 13 marca 2014r.,**
- **od kwoty 23,76 zł od dnia 4 kwietnia 2014r.,**
- **od kwoty 11,75 zł od dnia 7 listopada 2014r.,**
- **od kwoty 6,00 zł od dnia 29 listopada 2014r.,**

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 1.561,54 zł (jeden tysiąc pięćset sześćdziesiąt jeden złotych 54/100) tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód – (...)w W. wniósł o zasądzenie od pozwanych A. S. i P. S. solidarnie kwoty 31.643,45 zł wraz z ustawowymi odsetkami: od kwoty 6.430,86 zł od dnia 14 marca 2013r., od kwoty 17.697,15 zł od dnia 27 grudnia 2013r., od kwoty 2.610,49 zł od dnia 15 stycznia 2014r., od kwoty 1.053,17 zł od dnia 14 lutego 2014r., od kwoty 2.610,49 zł od dnia 13 marca 2014r., od kwoty 1.211,54 zł od dnia 4 kwietnia 2014r., od kwoty 29,75 zł od dnia 7 listopada 2014r. oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu podał, że dostarczał pozwanym wodę zgodnie z zawartą umową, za którą pozwani nie zapłacili w terminie wskazanym w fakturach VAT ani na późniejsze wezwanie do zapłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 listopada 2014r., sygnatura akt VI GNc 1253/14, Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nakazał pozwanym, aby zapłacili solidarnie na rzecz powoda kwotę 31.643,45 zł wraz z

ustawowymi odsetkami: od kwoty 6.430,86 zł od dnia 14 marca 2013r., od kwoty 17.697,15 zł od dnia 27 grudnia 2013r., od kwoty 2.610,49 zł od dnia 15 stycznia 2014r., od kwoty 1.053,17 zł od dnia 14 lutego 2014r., od kwoty 2.610,49 zł od dnia 13 marca 2014r., od kwoty 1.211,54 zł od dnia 4 kwietnia 2014r., od kwoty 29,75 zł od dnia 7 listopada 2014r. oraz kwotę 2.813,- zł tytułem kosztów procesu.

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty, pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Podnieśli, że ustalona przez powoda ilość dostarczonej wody została zawyżona. Badanie licznika wykazało jego prawidłowe funkcjonowanie. Okazało się, że doszło do uszkodzenia przyłącza na odcinku znajdującym się poza nieruchomością pozwanych, co spowodowało znaczne ubytki wody, wielokrotnie przekraczające ilość faktycznie zużywanej przez pozwanych wody. Pozwani nie mogą dokonać naprawy przyłącza, gdyż do jego uszkodzenia doszło poza granicami ich nieruchomości. W styczniu 2014r. pozwani zaprzestali korzystania z wody dostarczanej przez powoda.

Sąd ustalił.

W dniu 20 października 2010r. strony zawarły umowę o dostawę wody i odprowadzanie ścieków do nieruchomości położonej w W., przy ul. (...). Z tytułu dostaw wody i odprowadzania ścieków, odbiorca (pозwani) zobowiązany był do zapłaty wynagrodzenia za dostawę wody i odprowadzanie ścieków (§ 14 umowy) oraz do zapewnienia niezawodnego działania posiadanych instalacji i przyłączy wodociągowych (§ 8 umowy), w tym usuwania awarii. W razie opóźnienia w zapłacie i wysłania do odbiorcy upomnienia, dostawca był uprawniony do naliczenia z tego tytułu opłaty w wysokości 6,- zł (§ 28 ust. 2 Regulaminu).

Dowód: umowa z dn. 20.10.2010r. – k. 108 – 115, aneks Nr (...) – k. 116, Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków – k. 102 – 107, uchwała Nr 1/ (...) – k. 14.

Przyłącze wodociągowe dostarczające wodę do nieruchomości pozwanych (wA60) przebiega od nieruchomości pozwanych (działka Nr (...)) oraz przez nieruchomości stanowiące działki Nr (...) nie należące do pozwanych. Wodomierz główny znajduje się w studzience pod jezdnią na działce Nr (...) graniczącej z działką Nr (...).

Dowód: mapa – k. 133, zeznania świadka M. R. – k. 169 – 170, przesłuchanie stron (pożwanego) – k. 131 – 132.

Z tytułu wykonania umowy o dostawę wody i odprowadzanie ścieków w okresie od dnia 22 stycznia 2013r. do dnia 18 marca 2014r. powód naliczył pozwanym wynagrodzenie adekwatne do ilości zużytej wody i odprowadzonych ścieków, ustalonej na podstawie wskazań prawidłowo działającego wodomierza głównego, wystawiając faktury VAT, w tym:

- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 6.430,86 zł, w tym: 2.705,27 zł tytułem należności za dostawę wody; 3.656,10 zł tytułem należności za odprowadzanie ścieków; 32,99 zł tytułem abonamentu za dostawę wody i 36,50 zł tytułem abonamentu za odprowadzanie ścieków za okres od 22 stycznia 2013r. do 1 lutego 2013r., z terminem zapłaty w dniu 13 marca 2013r.,
- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 17.037,27 zł, w tym: 6.742,26 zł tytułem należności za dostawę wody; 9.898,21 zł tytułem należności za odprowadzanie ścieków; 152,45 zł tytułem abonamentu za dostawę wody i 244,35 zł tytułem abonamentu za odprowadzanie ścieków za okres od 2 lutego 2013r. do 29 listopada 2013r., z terminem zapłaty w dniu 24 grudnia 2013r.,
- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 2.610,49 zł, w tym: 1.018,18 zł tytułem należności za dostawę wody; 1.568,55 zł tytułem należności za odprowadzanie ścieków; 4,09 zł tytułem abonamentu za dostawę wody i 19,67 zł tytułem abonamentu za odprowadzanie ścieków za okres od 30 listopada 2013r. do 19 grudnia 2013r., z terminem zapłaty w dniu 14 stycznia 2014r.,
- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 1.053,17 zł, w tym: 405,19 zł tytułem należności za dostawę wody; 624,22 zł tytułem należności za odprowadzanie ścieków; 4,09 zł tytułem abonamentu za dostawę wody i 19,67 zł tytułem

abonamentu za odprowadzanie ścieków za okres od 20 grudnia 2013r. do 27 stycznia 2014r., z terminem zapłaty w dniu 13 lutego 2014r.,

- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 2.610,49 zł, w tym: 1.018,18 zł tytułem należności za dostawę wody; 1.568,55 zł tytułem należności za odprowadzanie ścieków; 4,09 zł tytułem abonamentu za dostawę wody i 19,67 zł tytułem abonamentu za odprowadzanie ścieków za okres od 28 stycznia 2014r. do 20 lutego 2014r., z terminem zapłaty w dniu 12 marca 2014r.,
- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 1.211,54 zł, w tym: 647,53 zł tytułem należności za dostawę wody; 720,25 zł tytułem należności za odprowadzanie ścieków; 4,09 zł tytułem abonamentu za dostawę wody i 19,67 zł tytułem abonamentu za odprowadzanie ścieków za okres od 21 lutego 2014r. do 18 marca 2014r., z terminem zapłaty w dniu 3 kwietnia 2014r.

Dowód: faktura VAT Nr (...) – k. 6, faktura VAT Nr (...)– k. 8, faktura VAT Nr (...)– k. 9, faktura VAT Nr (...)– k. 10, faktura VAT Nr (...) – k. 11, faktura VAT Nr (...) – k. 12, pismo z dn. 4.03.2013r. – k. 41, pismo z dn. 13.03.2013r. – k. 42, pismo z dn. 12.05.2013r. – k. 43, świadectwo ekspertyzy – k. 44 – 45.

Wobec opóźnienia w zapłacie należność wynikającej z faktur VAT Nr (...), powód naliczył pozwanym odsetki ustawowe w łącznej wysokości 11,75 zł.

Dowód: nota odsetkowa Nr (...) – k. 13.

Za okres od dnia 2 lutego 2013r. do dnia 31 października 2013r., powód wystawił pozwanym faktury prognozowe, w tym:

- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 1.119,90 zł, obejmującą prognozowane wynagrodzenie za dostawę wody (476,28 zł) i odprowadzanie ścieków (643,68 zł) w okresie od 2 lutego 2013r. do 29 marca 2013r.,
- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 1.119,90 zł, obejmującą prognozowane wynagrodzenie za dostawę wody (476,28 zł) i odprowadzanie ścieków (643,68 zł) w okresie od 30 marca 2013r. do 30 kwietnia 2013r.,
- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 1.070,96 zł, obejmującą prognozowane wynagrodzenie za dostawę wody (428,65 zł) i odprowadzanie ścieków (579,31 zł) w okresie od 1 maja 2013r. do 31 maja 2013r.,
- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 816,33 zł, obejmującą prognozowane wynagrodzenie za dostawę wody (340,41 zł) i odprowadzanie ścieków (475,92) w okresie od 1 czerwca 2013r. do 9 lipca 2013r.,
- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 659,88 zł, obejmującą prognozowane wynagrodzenie za dostawę wody (259,74 zł) i odprowadzanie ścieków (400,14 zł) w okresie od 10 lipca 2013r. do 31 lipca 2013r.,
- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 659,88 zł, obejmującą prognozowane wynagrodzenie za dostawę wody (259,74 zł) i odprowadzanie ścieków (400,14 zł) w okresie od 1 sierpnia 2013r. do 30 sierpnia 2013r.,
- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 1.319,76 zł, obejmującą prognozowane wynagrodzenie za dostawę wody (519,48 zł) i odprowadzanie ścieków (800,28 zł) w okresie od 31 sierpnia 2013r. do 30 września 2013r.,
- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 659,88 zł, obejmującą prognozowane wynagrodzenie za dostawę wody (259,74 zł) i odprowadzanie ścieków (400,14 zł) w okresie od 1 października 2013r. do 31 października 2013r.
- fakturę VAT Nr (...) – na kwotę 659,88 zł, obejmującą prognozowane wynagrodzenie za dostawę wody (259,74) zł i odprowadzanie ścieków (400,14 zł) w okresie od 1 listopada 2013r. do 29 listopada 2013r.

Dowód: pismo z dn. 9.07.2013r. – k. 46, faktura VAT Nr (...) – k. 77, faktura VAT Nr (...) – k. 78, faktura VAT Nr (...) – k. 80, faktura VAT Nr (...) – k. 81, faktura VAT Nr (...) – k. 82, faktura VAT Nr (...) – k. 83, faktura VAT Nr (...) – k. 84, faktura VAT Nr (...) – k. 85, faktura VAT Nr (...) – k. 7.

W związku z wystawieniem faktur prognozowych, pozwani zapłacili:

- w dniu 26 czerwca 2013r. kwotę 2.272,49 zł, tytułem należności z faktur VAT Nr (...),
- w dniu 6 sierpnia 2013r. kwotę 1.824,29 zł, tytułem należności z faktury VAT Nr (...),
- w dniu 10 października 2013r. kwotę 1.340,06 zł, tytułem należności z faktury VAT Nr (...),
- w dniu 15 listopada 2013r. kwotę 1.996,33 zł, tytułem należności z faktury VAT Nr (...).

Dowód: potwierdzenia przelewu – k. 86 – 87, 89 – 90.

Powód obciążył pozwanych kosztami wymiany wodomierza w wysokości 446,59 zł, które pozwani zapłacili w dniu 11 lipca 2013r.

Dowód: faktura VAT Nr (...) – k. 79, potwierdzenie przelewu – k. 88.

Około roku 2012 doszło do uszkodzenia przyłącza wodociągowego, dostarczającego wodę do nieruchomości pozwanych. Uszkodzenie wystąpiło w obrębie nieruchomości stanowiącej działkę Nr (...), wykorzystywaną pod boisko.

Dowód: mapa – k. 133, pismo z dn. 12.01.2014r. – k. 47 – 48, pismo z dn. 23.01.2014r. – k. 49, pismo z dn. 28.01.2014r. – k. 50 – 51, pismo z dn. 11.03.2013r. – k. 118, pismo z dn. 27.05.2014r. – k. 121, zeznania świadka M. R. – k. 169 – 170, przesłuchanie stron (pozwanego) – k. 131 – 132.

Pismem z dnia 11 kwietnia 2014r., powód wezwał pozwanych do zapłaty kwoty 31.643,45 zł, wynikającej z faktur VAT Nr R (...), R (...), R (...), R (...), R (...), R (...), U (...), U (...), U (...) i noty odsetkowej Nr (...).

Dowód: wezwanie do zapłaty z dn. 11.04.2014r. z potwierdzeniem nadania – k. 15, 16.

W dniu 28 stycznia 2014r. pozwani zaprzestali pobierania wody dostarczanej przez powoda, o czym poinformowali powoda. Pozwani odprowadzają ścieki do własnego szamba.

Dowód: pismo z dn. 28.01.2014r. – k. 50 – 51, pismo z dn. 11.03.2013r. – k. 118, pismo z dn. 27.05.2014r. – k. 121, zeznania świadka M. R. – k. 169 – 170, przesłuchanie stron (pozwanego) – k. 131 – 132.

Sąd zwążył.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Stan faktyczny sprawy ustalono na podstawie zaferowanych przez obie strony dowodów z dokumentów, prawdziwości i rzetelności których żadna z nich nie przeczyła, co pozwoliło uznać jej za miarodajne i właściwe źródło informacji o okolicznościach sprawy. Nadto Sąd oparł się na dowodzie z zeznań świadka M. R., które okazały się wewnętrznym spójnym jak również zbieżnym z pozostałym materiałem dowodowym. Uzupełniająco przeprowadzono dowód z przesłuchania stron, ograniczając go – wobec niestawiennictwa przedstawiciela powoda prawidłowo wezwanego pod rygorem pominięcia dowodu z jego przesłuchania (k. 93, 95) – do przesłuchania pozwanego (art. 302 k.p.c.). Relację pozwanego, należało uwzględnić jako zbieżną z pozostałym materiałem dowodowym.

Na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. Sąd oddalił wniosek pozwanych o przeprowadzenie oględzin nieruchomości, gdyż okoliczności objęte tezą dowodową (przebieg przyłącza i miejsce jego uszkodzenia) zostały wykazane innymi dowodami (mapa, zeznania świadka, przesłuchanie stron). Oddaleniu podlegał również dowód z zeznań świadka P.

G., gdyż powód powołał go na okoliczność w istocie niesporne, a to treści łączącej strony umowy. Należało również oddalić wnioski pozwanych o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność uszkodzenia przyłącza i ilości ubytków wody. Miejsce i przyczyny uszkodzenia przyłącza wodociągowego pozostawały bowiem obojętne dla wyniku sprawy, wobec ustalenia rozkładu obowiązków w zakresie utrzymania przyłącza oraz jego definicji legalnej. Zgłaszanie dowodów może być ocenione jako nieprzydatne dla wyjaśnienia sprawy lub zmierzające do zwłoki, wówczas gdy teza dowodowa jest nieistotna dla rozstrzygnięcia lub proponowany środek jest nieprzydatny do jej udowodnienia, co miało miejsce w przypadku w/w wniosków dowodowych (**vide:** wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 października 1999r., sygn. akt I PKN 316/99, OSNP z 2001r., Nr 5, poz. 151; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2001r., sygn. akt III CKN 1393/00, LEX Nr 603170). Sytuacja taka miała miejsce w przypadku w/w środków dowodowych. Z kolei zgłoszony na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2015r. przez pozwanych wniosek o przeprowadzenie dowodu z decyzji Nr (...) na okoliczność braku uprawnienia powoda do obciążania ich kosztami odprowadzania ścieków należało uznać za spóźniony (art. 207 § 7 k.p.c.). Zakres przedmiotowy żądania powoda był znany pozwanym od początku procesu i nie zgłosili oni przedmiotowego wniosku w określonym im pod rygorem pominięcia spóźnionych twierdzeń i dowodów terminie, który upłynął w dniu 16 stycznia 2015r. (k. 93, 129), jak również nie usprawiedliwili zgłoszenia go z opóźnieniem. Mimo że jest to dowód z dokumentu jego przeprowadzenie mogłoby wpłynąć na przedłużenie postępowania, wiążąc się z koniecznością umożliwienia powodowi zajęcia stanowiska w sprawie, która w chwili zgłoszenia przedmiotowego wniosku dowodowego była dojrzała do rozstrzygnięcia.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów ustalono istotne okoliczności sprawy obejmujące fakt zawarcia między stronami umowy o dostawę wody i odprowadzanie ścieków oraz jej warunki, a także przebieg przyłącza wodociągowego, jego uszkodzenie a wreszcie wysokość opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków, którymi obciążono pozwanych.

Obciążający pozwanych co do zasady obowiązek zapłaty za dostarczoną im wodę nie był sporny i wynikał z prawidłowo zawartej umowy o dostawę wody i odprowadzanie ścieków. Sporną pozostawała ilość zużytej wody co przekładało się na wysokość roszczenia powoda. Powód ilość zużytej wody ustalił na podstawie wskazań wodomierza głównego. Podkreślenia wymaga, że prawidłowość pomiaru dokonywanego za pomocą tego urządzenia została potwierdzona przez Naczelnika Obwodowego Urzędu Miar w K.. Na wniosek pozwanych bowiem, urządzenie pomiarowe zostało poddane badaniu, które wykazało, że błędy wskazań wodomierza były niższe od granicznych, wodomierz odpowiadał wymaganiom przepisów metrologicznych i posiadał ważną cechę legalizacyjną. Faktyczna ilość wody dostarczonej do przyłącza wodociągowego łączącego sieć wodociągową z instalacją w nieruchomości pozwanych wynikała zatem ze – zgodnych z rzeczywistym stanem rzeczy – wskazań w/w wodomierza.

W istocie niespornym pozostawało, że przyłączy wodociągowe uległo uszkodzeniu, skutkiem czego następowały znaczne ubytki wody na odcinku między wodomierzem głównym, a instalacją w nieruchomości pozwanych, tj. w obrębie przyłącza.

Stanowisko pozwanych o braku odpowiedzialności za zużycie wynikające z tych ubytków nie mogło jednak zostać uwzględnione. Zgodnie z art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r., poz. 139), przyłączy wodociągowe jest to odcinek przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług wraz z zaworem za wodomierzem głównym. Innymi słowy, przyłączy obejmuje odcinek przewodu między siecią wodociągową a instalacją wewnętrzną. Ustawodawca nie ograniczył zatem przyłącza do odcinka położonego w granicach nieruchomości odbiorcy, jak to ma miejsce w przypadku przyłącza kanalizacyjnego (art. 2 pkt 5 cyt. ustawy). Jednocześnie z treści przytoczonej wyżej definicji legalnej nie można wyprowadzić wniosku, że przyłączem wodociągowym jest tylko ta część przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług, która usytuowana jest na nieruchomości odbiorcy, a dalszą część przewodów należy traktować jako sieć wodociągową. Taka wykładnia pozostaje w oczywistej sprzeczności z literalnym brzmieniem powołanej regulacji. Z kolei na zamiar ustawodawcy takiego właśnie określenia przyłącza wodociągowego wskazuje wspomniana, odmienna, definicja przyłącza kanalizacyjnego (**vide:** wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 września 2010r., sygn. akt VII SA/Wa 1166/10, LEX Nr 759876). Jednocześnie, zgodnie z art. 5 ust. 2 cyt. ustawy,

jeżeli umowa o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków nie stanowi inaczej, odbiorca usług odpowiada za zapewnienie niezawodnego działania posiadanych instalacji i przyłączy wodociągowych lub instalacji i przyłączy kanalizacyjnych z urządzeniem pomiarowym włącznie. W niniejszej sprawie, strony nie dokonały odmiennego ustalenia zasad odpowiedzialności za sprawne działanie przyłącza wodociągowego. Przeciwnie – w § 8 umowy z dnia 20 października 2010r. ustalono, że odbiorcę obciąża obowiązek zapewnienia niezawodnego działania posiadanych instalacji i przyłączy wodociągowych, w tym usuwania ich awarii, powielając w ten sposób uregulowania ustawowe.

W ocenie Sądu, stan faktyczny zaistniały w niniejszej sprawie nie uzasadniał przyjęcia, że pozwani nie ponoszą odpowiedzialności za prawidłowe funkcjonowanie przyłącza wodociągowego z uwagi na to, że jego część znajduje się poza granicami ich nieruchomości. Sporne przyłącze służy jedynie dostawom wody do nieruchomości pozwanych (nie znajduje tu zatem zastosowania teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2015r., sygn. akt IV CSK 387/14 [Legalis], gdyż stan faktyczny tej sprawy obejmował przypadek, w którym odcinek sieci od wodomierza głównego do instalacji wewnętrznej służył doprowadzaniu wody kilku odrębnym podmiotom). Przytoczona wyżej definicja legalna w sposób wyraźny nie ogranicza przyłącza do odcinka leżącego w granicach nieruchomości odbiorcy. Co więcej odbiorca usług, którego obciąża obowiązek z art. 5 ust. 2 cyt. ustawy nie musi być tożsamy z właścicielem nieruchomości i z osobą ubiegającą się o przyłączenie (**vide:** wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8 kwietnia 2014r., sygn. akt I ACa 137/14, Legalis), co nie zwalnia go z obowiązku zapewnienia niezawodnego funkcjonowania przyłącza. W tym miejscu wskazać należy, że brak było podstaw do przyjęcia nieważności postanowień umownych obciążających pozwanych obowiązkiem naprawy przyłącza z powodu ich sprzeczności z przepisami art. 9 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r., poz. 184). Po pierwsze powyższy obowiązek wynika nie tylko z postanowień łączącej strony umowy, ale przede wszystkim wprost z przepisu art. 5 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę [...]. Nie sposób zatem podważać ważność postanowień umownych powielających w istocie rozwiązania ustawowe. Podkreślenia wymaga, że użyte w powołanym przepisie pojęcie „przyłącza posiadane przez odbiorcę” nie może być interpretowane jako część przyłącza pozostająca w posiadaniu danego odbiorcy. Gdyby tak było, właściwą konstrukcją gramatyczną byłoby: „przyłącze w części posiadanej przez odbiorcę” lub równoważne. Odwołanie do posiadania ma zatem na celu identyfikację przyłącza służącego dostawie wody danemu odbiorcy, w celu odróżnienia go od przyłączy wodociągowych służących innym odbiorcom. Wykluczyć zatem należy, sugerowane przez pozwanych, nadużycie przez powoda pozycji dominującej ze szkodą dla konsumentów. Pomijając fakt, że pozwani w niniejszej sprawie występują jako przedsiębiorcy, należy ponownie wskazać, że nie może być uznane za wykorzystanie pozycji dominującej, powielenie w umowie rozwiązań ustawowych. Powołany wyżej przepis art. 5 cyt. ustawy umożliwia bowiem stronom umowne odmiennie ukształtowanie zasad odpowiedzialności za niezawodne działanie przyłącza, co w praktyce może oznaczać przyjęcie tej odpowiedzialności przez dostawcę. Niemniej brak uregulowań umownych oznacza, że odpowiedzialność ta spoczywa na odbiorcy. Nie można zatem czynić powodowi zarzutu z tego, że nie przejął umownie obowiązków ciążących z mocy ustawy na pozwanych. Nadto, w załączonej do sprzeciwu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RŁO 14/2011, sprzeczność z powołanymi przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów została wytknięta przede wszystkim z uwagi na narzucenie odbiorcom wzorca umowy. W niniejszej sprawie pozwani nie twierdzili ani nie dowodzili, aby zawierając umowę z powodem zostali pozbawieni możliwości wpływania na jej poszczególne postanowienia, jak również aby bezskutecznie usiłowali skorzystać z możliwości umownego uregulowania kwestii odpowiedzialności za przyłącze w sposób odmienny od przyjętego w art. 5 cyt. ustawy. W konsekwencji należało uznać, że w niniejszej sprawie obowiązek utrzymania przyłącza w należyłym stanie, w tym usuwania jego awarii, obciążał pozwanych. Nie mogą oni zatem uchylić się od obowiązku zapłaty za dostarczoną im wodę z powołaniem się na ubytki wynikające z uszkodzenia przyłącza, za naprawę którego ponoszą odpowiedzialność.

Co za tym idzie, Sąd doszedł do przekonania, że pozwanych obciąża obowiązek zapłaty wynagrodzenia za dostawę wody i odprowadzanie ścieków w okresie, w jakim korzystali z tych dostaw, tj. od dnia 22 stycznia 2013r. do dnia 28 stycznia 2014r. W dniu 28 stycznia 2014r. pozwani zaprzestali bowiem poboru wody, o czym zawiadomili powoda. Powód okoliczności tej nie zaprzeczył, co – mając także na względzie, że znalazła ona potwierdzenie w zeznaniach świadka M. R. i pozwanego a także korespondencji stron – pozwoliło uznać ją za udowodnioną zgodnie z art. 230

k.p.c. Za okres późniejszy, powód zachował jedynie prawo do stałych opłat przesyłowych. Oznaczało to, że powodowi przysługiwało wynagrodzenie określone w fakturach VAT: Nr (...) – w wysokości 6.430,86 zł, Nr (...) – w wysokości 2.610,49 zł i Nr (...) – w wysokości 1.053,17 zł. Ponadto w powyższym okresie (od dnia 22 stycznia 2013r. do dnia 28 stycznia 2014r.) powód wystawił pozwanym również fakturę VAT Nr (...) na kwotę 17.037,27 zł, obejmującą okres od 2 lutego 2013r. do 29 listopada 2013r. W fakturze tej wskazano, iż do rozliczenia pozostało 1.343 m³. Nadto ten sam okres (od dnia 2 lutego 2013r. do dnia 31 października 2013r), obejmują również wystawione pozwanym faktury prognozowe Nr (...), Nr (...), Nr (...), Nr (...), Nr (...), Nr (...), Nr (...) i Nr (...). Należności tych z faktur prognozowych pozwani uregulowali płacąc łączną kwotę 7.433,17 zł, co wynika z zestawienia przedstawionych faktur prognozowych i potwierdzeń zapłaty, w których wskazano, którego długu dotyczy zapłata poprzez oznaczenie właściwej faktury VAT (art. 451 § 1 k.c.). Powód, wezwany w trybie art. 207 § 3 k.p.c., do wyjaśnienia, czy faktura Nr (...) obejmuje należności ponad wystawiane pozwanym prognozy i ich zapłatę – nie zajął stanowiska. Powyższe – stosownie do wytycznych z art. 233 § 2 k.p.c. – skłoniło Sąd do przekonania, że na podstawie tej faktury pozwani pozostają zobowiązani do zapłaty należności jedynie za 1.343 m³, w tym 542,5 m³ wody w cenie jednostkowej 4,41 zł netto i 800,5 m³ odprowadzonych ścieków w cenie jednostkowej 7,41 zł netto oraz opłat abonamentowych. Przyjęcie takich ilości i stawek koresponduje z wartością różnicy między kwotą wskazaną w fakturze a kwotami zapłaconymi przez pozwanym na podstawie faktur prognozowych. Co za tym idzie, z faktury VAT Nr (...) pozwani pozostają zobowiązani do zapłaty łącznej kwoty 9.386,86 zł ($\{woda: 542,50 \text{ m}^3 \times 4,41 \text{ zł} + VAT [8\%] = 2.583,82 \text{ zł}\} + \{ścieki: 800,50 \text{ m}^3 \times 7,41 \text{ zł} + VAT [8\%] = 6.406,24 \text{ zł}\} + \{abonament za dostawę wody: 152,45 \text{ zł}\} + \{abonament za odprowadzanie ścieków: 244,35 \text{ zł}\}$). Opłaty abonamentowe nie są bowiem uwzględniane w fakturach prognozowych.

Nadto powodowi przysługiwało wynagrodzenie za dostawę wody i odprowadzanie ścieków wynikające z faktur VAT Nr (...) obejmujących okres od dnia 28 stycznia do dnia 18 marca 2014r., jednak jedynie w zakresie opłat abonamentowych. W okresie objętym tymi fakturami pozwani nie odbierali już bowiem wody od powoda, jak również nie odprowadzali ścieków do kanalizacji powoda, wykorzystując w tym celu własne szambo. Okoliczności te wynikają z niekwestionowanych przez powoda zeznań świadka M. R. i pozwanego oraz pisma pozwanym z dnia 28 stycznia 2014r. Jednocześnie umowa łącząca strony nie została w tym okresie wypowiedziana, co uprawniało powoda do żądania opłat za gotowość do świadczenia usługi (abonamentowych). Wysokość tych opłat wynosiła: kwotę 4,09 zł tytułem abonamentu za dostawę wody i kwotę 19,67 zł tytułem abonamentu za odprowadzanie ścieków – za każdy okres rozliczeniowy, tj. łącznie 47,52 zł ($[2 \times 4,09 \text{ zł} = 8,18 \text{ zł}] + [2 \times 19,67 \text{ zł} = 39,34 \text{ zł}]$).

Mimo twierdzeń pozwanym, że od początku dysponowania nieruchomością przy ul. (...), korzystali z własnego szamba, brak było podstaw do odstąpienia od obciążenia ich opłatami za odprowadzanie ścieków w okresie od 2 lutego 2013r. do 28 stycznia 2014r. oraz opłat abonamentowych. Twierdzenie pozwanym pozostawało bowiem nie do pogodzenia z treścią umowy z dnia 20 października 2010r. w której zadeklarowali oni ilość odprowadzanych ścieków oraz faktem, że przez większość czasu obowiązywania umowy, pozwani uiszczali opłaty związane z odprowadzaniem ścieków, mimo że stanowią one większą część należności z tytułu dostaw wody i odprowadzania ścieków. Wskazuje to, że w istocie korzystali z możliwości odprowadzania ścieków do kanalizacji powoda.

Wreszcie powód był uprawniony do odsetek związanych z opóźnieniem w zapłacie należności z faktury VAT Nr (...), której termin płatności przypadał w dniu 21 października 2013r., a została zapłacona w dniu 15 listopada 2013r. Dodać należy, że kwota zapłacona w dniu 15 listopada 2013r. obejmowała należności z faktur VAT Nr (...) oraz not odsetkowych Nr (...) i (...), a zatem nie zaspakajała należności objętej notą odsetkową Nr (...), dotyczącą odsetek za opóźnienie w zapłacie należności z faktury VAT Nr (...). Odsetki od tej należności za okres od dnia 22 października 2013r. (pierwszy dzień opóźnienia) do dnia 14 listopada 2013r. (dzień przed dokonaniem zapłaty, gdyż w dacie zapłaty pozwani nie pozostawali już w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia) wynosiły kwotę 11,75 zł – zgodnie z notą odsetkową Nr (...).

W razie opóźnienia w zapłacie skutkującego koniecznością ponaglenia odbiorcy, obciążony był on kosztami upomnienia w wysokości 6,- zł. Obowiązek i warunki uiszczenia tej opłaty określono w § 28 ust. 2 Regulaminu dostarczania wody i odprowadzają ścieków na terenie działania (...), zaś jej wysokość w uchwale Nr 1/ (...). Materiał

dowodowy potwierdza skierowanie do pozwanych jednego upomnienia – wezwania do zapłaty z dnia 11 kwietnia 2014r. – co uprawniało powoda do naliczenia pozwany opłaty z tego tytułu w wysokości 6 zł.

W świetle powyższych okoliczności zasadnym było uwzględnienie roszczenia w części, tj. co do kwoty 19.546,65 zł, stanowiącej sumę należności z tytułu dostaw wody i odprowadzania ścieków w okresie od dnia 2 lutego 2013r. do dnia 28 stycznia 2014r. z uwzględnieniem kwot zapłaconych przez pozwanych na podstawie faktur prognozowych oraz należności abonamentowych za okres od dnia 28 stycznia 2014r. do dnia 18 marca 2014r. (łącznie 19.528,90 zł), odsetek za opóźnienie w zapłacie (11,75 zł) i kosztów upomnienia (6,- zł). Od tej kwoty przysługują powodowi także odsetki ustawowe (art. 481 § 1 i 2 k.c.), liczone od następnego dnia po wskazanym w fakturach VAT terminie płatności, a w przypadku odsetek od skapitalizowanych odsetek – od dnia wytoczenia powództwa, tj. 7 listopada 2014r. (art. 482 § 1 k.c.). Natomiast odsetki od kwoty 6,- zł tytułem kosztów upomnienia, przysługują powodowi – stosowanie do przepisu art. 455 k.c. – od dnia następnego po wezwaniu do ich zapłaty (art. 112 k.c.), tj. dniu doręczenia pozwany odpisu pozwu, co miało miejsce w dniu 28 listopada 2014r. (k. 28, 29) – a zatem od dnia 29 listopada 2014r.

Odpowiedzialność pozwanych w niniejszej sprawie – jako współników spółki cywilnej – ma charakter solidarny, stosownie do przepisu art. 864 k.c.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt I wyroku.

Powództwo podlegało oddaleniu co do kwoty 12.096,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz części odsetek od zasądzonych kwot.

Powód obciążył pozwanych kosztami dostaw wody i odprowadzania ścieków za okres od dnia 2 lutego 2013r. do dnia 29 listopada 2013r. określonymi w fakturze VAT Nr (...) na kwotę 17.037,27 zł. Jak jednak wskazano już wyżej, za ten okres pozwani uiszcili na rzecz powoda wynagrodzenie na podstawie wystawianych im faktur prognozowych Nr (...), Nr (...), Nr (...), Nr (...), Nr (...), Nr (...) i Nr (...), płacąc łączną kwotę 7.433,17 zł. Powód, mimo zobowiązania, nie wyjaśnił, czy w/w faktura uwzględnia dokonane wpłaty. Na konieczność ich uwzględniania wskazywał powołany przez pozwanych fakt zapłaty jak również adnotacja na fakturze VAT o pozostawieniu do rozliczenia 1.343 m³. Sąd uznał zatem, że powodowi z tej faktury przysługuje jedynie wynagrodzenie za dostawę wody i odprowadzanie ścieków w tej (łącznej) ilości, w tym 542,5 m³ wody w cenie jednostkowej 4,41 zł netto i 800,5 m³ odprowadzonych ścieków w cenie jednostkowej 7,41 zł netto oraz opłat abonamentowych. Z tych samych przyczyn, brak było podstaw do uwzględniania należności wynikającej z faktury VAT (...) w wysokości 659,88 zł, wystawionej za okres od dnia 1 listopada 2013r. do dnia 29 listopada 2013r., tj. przypadający w okresie objętym również fakturą rozliczeniową Nr (...). Tu również powód nie wyjaśnił, czy kwota ta została uwzględniona w fakturze rozliczeniowej, a zatem roszczenie z niej wynikające, należało uznać za nieudowodnione. Co do kwoty 7.650,41 zł z odsetkami roszczenie wynikające z faktury VAT Nr (...) należało więc uznać za nieuzasadnione.

Nadto brak było też podstaw do obciążenia pozwanych kosztami dostaw wody i odprowadzania ścieków w okresie od dnia 28 stycznia 2014r. do dnia 18 marca 2014r., określonymi w fakturach VAT Nr (...). Od dnia 28 stycznia 2015r. pozwani nie korzystają już bowiem z dostaw wody realizowanych przez powoda. Zeznaniami świadka m. R.i pozwanego w tym przedmiocie powód w żaden sposób się nie sprzeciwił, co pozwalało uznać je za wiarygodne i odzwierciedlające stan faktyczny. Zachowanie pozwanych pozostawało także racjonalne, skoro byli obciążani kosztami zużycia wody obejmującymi również ubytki związane z uszkodzeniem przyłącza. Nadto trzeba zauważyć, że pozwani pozyskali inne źródło zasilenia w wodę (studnia). Łącząca strony umowa nie obligowała pozwanych do pobierania określonych, minimalnych ilości wody. Jeśli zatem wody tej nie pobierali, to brak jest podstaw do obciążenia ich wynagrodzeniem z tego tytułu. W tym miejscu należy wskazać, że jakkolwiek obowiązek utrzymania przyłącza w należyтым stanie obciążał pozwanych, to jednak w niniejszej sprawie, jego położenie (częściowo poza granicami nieruchomości) uzasadnia odstąpienie od obciążenia ich kosztami związanymi z ubytkami wody następującymi mimo braku korzystania z niej. Jest to sytuacja odmienna od tej, w której ubytki następowały w czasie, gdy pozwani korzystali z wody dostarczanej przez powoda. W ocenie Sądu, obciążenie pozwanych przedmiotowymi kosztami także po dniu 28 stycznia 2014r. stanowi o nadużyciu prawa przez powoda i jako takie nie może korzystać z ochrony (art.

5 k.c.). Powód zawiadomiony o uszkodzeniu przyłącza, poprzestał na stwierdzeniu braku swojej odpowiedzialności za jego stan i mimo że jest profesjonalistą w obrocie w zakresie dostaw wody i odprowadzania ścieków, nie podjął żadnej współpracy z pozwanymi w celu należytego wykonywania zobowiązania (art. 354 § 2 k.c.), jednocześnie akceptując fakt znacznych ubytków dostarczanej przez siebie wody. Tego rodzaju zachowanie, godzące w zasady należytej współpracy gospodarczej, właściwej gospodarki, a tym samym współżycia społecznego, nie może zasługiwać na akceptację i ochronę prawną. Za okres od dnia 28 stycznia 2014r. do dnia 18 marca 2014r. pozwanych nie obciążają też koszty odprowadzania ścieków, skoro ścieki związane z korzystaniem z wody pobranej z własnej studni, usuwali oni do własnego szamba (niezaprzeczone zeznania świadka M. R. i pozwanego). W w/w okresie pozwanych obciążały zatem jedynie opłaty abonamentowe, które zostały zasądzone. W świetle powyższego, żądanie zapłaty należności wynikających z faktur VAT Nr (...) w łącznej wysokości 3.774,51 zł (2.610,49 zł + 1.211,54 zł – 47,52 zł), należało uznać za nieuzasadnione.

Oddaleniu podlegało również roszczenie obejmujące część opłat za upomnienia. Opłata taka obciążała pozwanych w związku ze skierowaniem do ich upomnienia w następstwie opóźnienia w zapłacie należności. Wbrew jednak twierdzeniom pozwu, powód wykazał skierowanie tylko jednego takiego upomnienia, co uprawniało go do żądania zapłaty kwoty 6,- zł, która została zasądzona. Natomiast zasadność żądania dalszej kwoty 12,- zł (za dwa kolejne upomnienia) nie została wykazana (art. 6 k.c.). Nadto niezasadnym okazało się żądanie zasądzenia odsetek od kwoty stanowiącej koszty upomnienia od dnia wniesienia pozwu. Strony nie ustaliły terminu zapłaty tej należności, co oznacza, że winna ona zostać uiszczona na żądanie wierzyciela (art. 455 k.c.). Powód nie domagał się jej zapłaty wcześniej niż w pozwie. Wynikające z jego treści wezwanie do zapłaty doszło jednak do wiadomości pozwanych dopiero z dniem doręczenia im odpisu pozwu, a nie z dniem jego złożenia w Sądzie. Powodowi nie przysługiwały zatem odsetki za okres od dnia 7 listopada 2014r. (wniesienie pozwu) do dnia 28 listopada 2014r. (doręczenie odpisu pozwu pozwanym).

W tym stanie rzeczy, rzeczone jak w pkt II wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 105 § 2 k.p.c. Powództwo zostało uwzględnione w 64% (oddalone w 36%), w następstwie czego stronom przysługiwał adekwatny do tego udział w kosztach procesu. Powód poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 4.000,- zł w tym: opłata sądowa od pozwu w wysokości 1.583,- zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400,- zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tekst jednolity: Dz. U. Nr 2013, poz. 490) i opłata skarbową uiszczoną od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł. Pozwani ponieśli koszty procesu w wysokości 2.417,- zł, obejmujące koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400,- zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz. U. 2013r., poz. 461) i opłatę skarbową uiszczoną od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł. Uwzględniając zakres, w jakim każda ze stron wygrała spór, powodowi przysługiwały koszty procesu w wysokości 2.560,- zł (4.000,- zł x 64%), zaś pozwanym w wysokości 870,12 zł (2.417,- zł x 36%), co po zbilansowaniu, dawało kwotę 1.689,88 zł (2.560,- zł – 870,12 zł) należną powodowi.

Z tych przyczyn orzeczono jak w pkt III wyroku.